॥ अथ मन्युसूक्तमन्त्रपुरश्चरणविधिः ॥

१. आदौ नृसिंहमन्त्रेण प्राणायामः ।

२. ऋषिच्छन्दोदेवताः–

अस्य श्रीमन्युसूक्तमन्त्रस्य ब्रह्मा भीमसेनो वा ऋषिः । आद्यायाः जगती च्छन्दः । ततो नवानां त्रिष्टुप् छन्दः । ततश्चतुर्णां जगती च्छन्दः । मन्युनामकश्रीलक्ष्मीनृसिंहो देवता । मन्युसूक्तमन्त्रपुरश्चरणे विनियोगः ।

३.षडङ्गन्यासः	पूर्णज्ञानात्मने	–	हृदयाय नमः ।
	पूर्णैश्वर्यात्मने	–	शिरसे स्वाहा ।
	पूर्णप्रभात्मने	–	शिखायै वषट् ।
	पूर्णानन्दाय	–	कवचाय हुम् ।
	पूर्ण तेजआत्मने	–	नेत्रत्रयाय वौषट्
	पूर्णशक्त्यात्मने	–	अस्त्राय फट्

४. ध्यानम् – वज्रकल्पं त्रिणयनं सर्वशत्रुनिषूदनम् ।
द्वात्रिंशदायुधोपेतं ध्याये त्वां मन्युरूपिणम् ॥

ध्यायेन्नृसिंहमुरुवृत्तरवित्रिणेत्रं जानुप्रसक्तकरयुग्ममथापराभ्याम् ।
चक्रं दरं च दधतं प्रियया समेतं तिग्मांशुकोट्यधिकतेजसमग्र्यशक्तिम् ॥

५. सङ्कल्पः–

श्रीमन्मध्वाचार्याणां हृत्कमलमध्य-निवासि-वासुदेव-सङ्कर्षण-प्रद्युम्नानिरुद्ध-चतुर्मूर्त्यादि अनन्तावतारात्मक-मुख्यप्राणस्थ-मन्युनामक-श्रीलक्ष्मीनृसिंह-प्रेरणया, मन्युनामक-श्रीलक्ष्मीनृसिंह-प्रीत्यर्थं (मनोभीष्टसिद्ध्यर्थं) मन्युसूक्त-मन्त्र-पुरश्चरणं करिष्ये ॥

मन्युसूक्तमन्त्रः

श्रीगुरुभ्यो नमः हरिः ओ३म् ॥

यस्ते मन्योऽविधद्वज्र सायक सह ओजः पुष्यति विश्वमानुषक् ।
साह्याम दासमार्यं त्वया युजा सहस्कृतेन सहसा सहस्वता ॥ १ ॥

मन्युरिन्द्रो मन्युरेवास देवो, मन्युर्होतावरुणो जातवेदाः ।
मन्युं विश ईळते मानुषीर्याः पाहि नो मन्यो तपसा सजोषाः ॥ २ ॥

अभीहि मन्यो तवसस्तवीयान् तपसा युजा वि जहि शत्रून् ।
अमित्रहा वृत्रहा दस्युहा च विश्वा वसून्या भरा त्वं नः ॥ ३ ॥

त्वं हि मन्यो अभिभूत्योजाः स्वयम्भूर्भामो अभिमातिषाहः ।
विश्वचर्षणिः सहुरिः सहावानस्मास्वोजः पृतनासु धेहि ॥ ४ ॥

अभागः सन्नप परेतो अस्मि तव क्रत्वा तविषस्य प्रचेतः ।
तं त्वा मन्यो अक्रतुर्जिहीळाहं स्वा तनूर्बलदेयाय मेहि ॥ ५ ॥

अयं ते अस्म्युप मेह्यर्वाङ् प्रतीचीनः सहुरे विश्वधायः ।
मन्यो वज्रिन्नभि मामा ववृत्स्व हनाव दस्यूँरुत बोध्यापेः ॥ ६ ॥

अभि प्रेहि दक्षिणतो भवा मेधा वृत्राणि जङ्घनाव भूरि ।
जुहोमि ते धरुणं मध्वो अग्रमुभा उपांशु प्रथमा पिबाव ॥ ७ ॥

त्वया मन्यो सरथमारुजन्तो हर्षमाणासो धृषिता मरुत्वः ।
तिग्मेषव आयुधा संशिशाना अभि प्र यन्तु नरो अग्निरूपाः ॥ ८ ॥

अग्निरिव मन्यो त्विषितः सहस्व सेनानीर्नः सहुरे हूत एधि ।
हत्वाय शत्रून् वि भजस्व वेद ओजो मिमानो वि मृधो नुदस्व ॥ ९ ॥

सहस्व मन्यो अभिमातिमस्मे रुजन् मृणन् प्रमृणन् प्रेहि शत्रून् ।
उग्रं ते पाजो नन्वा रुरुध्रे वशी वशं नयस एकज त्वम् ॥ १० ॥

एको बहूनामसि मन्यवीळितो विशंविशं युधये सं शिशाधि ।
अकृत्तरुक्त्वया युजा वयं द्युमन्तं घोषं विजयाय कृण्महे ॥ ११ ॥

विजेषकृदिन्द्र इवानवब्रवो३ऽस्माकं मन्यो अधिपा भवेह ।
प्रियं ते नाम सहुरे गृणीमसि विद्मा तमुत्सं यत आबभूथ ॥ १२ ॥

आभूत्या सहजा वज्र सायक सहो बिभर्ष्यभिभूत उत्तरम् ।
क्रत्वा नो मन्यो सह मेद्येधि महाधनस्य पुरुहूत संसृजि ॥ १३ ॥

संसृष्टं धनमुभयं समाकृतमस्मभ्यं दत्तां वरुणश्च मन्युः ।
भियं दधाना हृदयेषु शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥ ओम् ॥ १४ ॥

—०—

॥ पादशः सम्पुटीकरणम् ॥

ओ३म् ॥

यस्ते मन्योऽविधद्वज्र सायक – शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥
सह ओजः पुष्यति विश्वमानुषक् – शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥
साह्याम दासमार्यं त्वया युजा – शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥
सहस्कृतेन सहसा सहस्वता – शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥१॥
मन्युरिन्द्रो मन्युरेवास देवः – शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥
मन्युर्होतावरुणो जातवेदाः – शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥
मन्युं विश ईळते मानुषीर्याः – शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥
पाहि नो मन्यो तपसा सजोषाः – शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥२॥

अ॒भी᳚हि मन्यो त॒वस॒स्तवी᳚यान् – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
तप॑सा यु॒जा वि ज॑हि॒ शत्रू᳚न् – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
अ॒मि॒त्र॒हा वृ॑त्र॒हा द॑स्यु॒हा च॑ – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
विश्वा॒ वसू॒न्या भ॑रा॒ त्वं न॑ः – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥ ३ ॥
त्वं हि म᳚न्यो अ॒भिभू᳚त्योजाः – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
स्व॒य॒म्भूर्भामो᳚ अभिमतिषा॒हः – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
वि॒श्वच॑र्षणि॒ः सहु॑रि॒ः सहा᳚वान् – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
अ॒स्मास्वोज॒ः पृत॑नासु धेहि – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥ ४ ॥
अ॒भा॒गः सन्नप॒ परे᳚तो अस्मि – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
तव॒ क्रत्वा᳚ तवि॒षस्य॑ प्रचेतः – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
तं त्वा᳚ मन्यो अक्र॒तुर्जि॑हीळ – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
अ॒हं स्वा त॒नूर्ब॑ल॒देया᳚य॒ मेहि॑ – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥ ५ ॥
अ॒यं ते᳚ अ॒स्म्युप॒ मेह्य॒र्वाङ् – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
प्र॒ती॒चीनः स॑हुरे विश्वधायः – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
मन्यो᳚ वज्रिन्न॒भि मामा व॑वृत्स्व – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
हना᳚व॒ दस्यूँ᳚रु॒त बो᳚ध्या॒पेः – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥ ६ ॥
अ॒भि प्रेहि॑ दक्षिण॒तो भ॑वा॒ मे – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
अधा᳚ वृ॒त्राणि॑ जङ्घनाव॒ भूरि॑ – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
जु॒होमि॑ ते ध॒रुणं॒ मध्वो॒ अग्र॑म् – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
उ॒भा उ॑पां॒शु प्र॑थ॒मा पि॑बाव – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥ ७ ॥

त्वया᳚ मन्यो स॒रथ॑मारु॒जन्त॑ः – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
हर्ष॑माणासो धृषि॒ता म॑रुत्वः – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
ति॒ग्मेष॑व॒ आयु॑धा सं॒शिशा᳚नाः – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
अ॒भि प्र य᳚न्तु॒ नरो᳚ अ॒ग्निरू᳚पाः – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥ ८ ॥
अ॒ग्निरि॑व मन्यो त्विषि॒तः स॑हस्व – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
से॒ना॒नीर्न॑ः सहुरे हू॒त ए᳚धि – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
ह॒त्वाय॒ शत्रू॒न् वि भ॑जस्व॒ वेद॑ः – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
ओजो॒ मिमा᳚नो॒ वि मृधो᳚ नुदस्व – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥ ९ ॥
सह॑स्व मन्यो अ॒भिमा᳚तिम॒स्मे – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
रु॒जन् मृ॒णन् प्र॑मृ॒णन् प्रे॒हि॒ शत्रू॑न् – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
उ॒ग्रं ते॒ पाजो᳚ न॒न्वा रु॑रुध्रे – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
व॒शी वश᳚ं नयस एकज॒ त्वम् – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥१०॥
एको᳚ बहू॒नाम॑सि मन्यवीळि॒तः – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
विश᳚ंविशं यु॒धये॒ सं शि॑शाधि – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
अकृ॑त्तरु॒क्त्वया᳚ यु॒जा व॒यं – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
द्यु॒मन्त॒ं घोष᳚ं विज॒याय॑ कृण्महे – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥११॥
वि॒जे॒ष॒कृदिन्द्र॑ इवानवब्र॒वः – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
अ॒स्माक᳚ं मन्यो अधि॒पा भ॑वेह – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
प्रि॒यं ते॒ नाम॑ सहुरे गृणीमसि – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥
वि॒द्मा तमुत्स॒ं यत॑ अब॒भूथ॑ – शत्र॑व॒ः परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥१२॥

आभूँत्या सहजा वज्रसायक – शत्रंवः पराँजितासो अप नि लंयन्ताम् ॥
सहौं बिभर्ष्यभिभूत उत्तंरम् – शत्रंवः पराँजितासो अप नि लंयन्ताम् ॥
क्रत्वाँ नो मन्यो सह मे ध्येंधि – शत्रंवः पराँजितासो अप नि लंयन्ताम् ॥
महाधनस्यं पुरुहूत संसृजिं – शत्रंवः पराँजितासो अप नि लंयन्ताम् ॥१३॥
संसृंष्टं धनंमुभयँं समाकृंतम् – शत्रंवः पराँजितासो अप नि लंयन्ताम् ॥
अस्मभ्यँं दत्तां वरुंणश्च मन्युः – शत्रंवः पराँजितासो अप नि लंयन्ताम् ॥
भियं दधाँना हृदंयेषु शत्रंवः – शत्रंवः पराँजितासो अप नि लंयन्ताम् ॥
पराँजितासो अप नि लंयन्ताम् – शत्रंवः पराँजितासो अप नि लंयन्ताम् ॥१४॥

॥ अर्धर्चशः सम्पुटीकरणम् ॥

ओ३म्

यस्तेँ मन्योऽविंधद्वज्र सायक सह ओजंः पुष्यति विश्वंमानुषक् ।
भियं दधाँना हृदंयेषु शत्रंवः पराँजितासो अप नि लंयन्ताम् ।

साह्याम दासमार्यं त्वयाँ युजा सहंस्कृतेन सहंसा सहंस्वता ।
भियं दधाँना हृदंयेषु शत्रंवः पराँजितासो अप नि लंयन्ताम् ॥ १ ॥

मन्युरिन्द्रोँ मन्युरेवासं देवो मन्युर्होता वरुंणो जातवेँदाः ।
भियं दधाँना हृदंयेषु शत्रंवः पराँजितासो अप नि लंयन्ताम् ।

मन्युं विशं ईळते मानुंषीर्याः पाहि नोँ मन्यो तपंसा सजोषाँः ।
भियं दधाँना हृदंयेषु शत्रंवः पराँजितासो अप नि लंयन्ताम् ॥ २ ॥

अ॒भी᳚हि मन्यो त॒वस॒स्तवी᳚यान् तप॑सा यु॒जा वि ज॑हि॒ शत्रू᳚न् ।
भि॒यं दधा᳚ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ।

अ॒मि॒त्र॒हा वृ॑त्र॒हा द॑स्यु॒हा च॒ विश्वा॒ वसू॒न्या भ॑रा॒ त्वं नः॑ ।
भि॒यं दधा᳚ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥ ३ ॥

त्वं हि म॑न्यो अ॒भिभू॑त्योजाः स्वय॒म्भूर्भामो᳚ अभिमातिषा॒हः ।
भि॒यं दधा᳚ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ।

वि॒श्वच॑र्षणिः॒ सहु॑रिः॒ सहा᳚वान॒स्मास्वोजः॒ पृत॑नासु धेहि ।
भि॒यं दधा᳚ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥ ४ ॥

अ॒भा॒गः सन्नप॒ परे᳚तो अस्मि॒ तव॒ क्रत्वा᳚ तवि॒षस्य॑ प्रचेतः ।
भि॒यं दधा᳚ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम्

तं त्वा᳚ मन्यो अक्र॒तुर्जि॑हीळा॒हं स्वा त॒नूर्ब॑ल॒देया᳚य॒ मेहि॑ ।
भि॒यं दधा᳚ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥ ५ ॥

अ॒यं ते᳚ अ॒स्म्युप॒ मेह्य॒र्वाङ् प्र॑तीची॒नः स॑हुरे विश्वधायः ।
भि॒यं दधा᳚ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ।

मन्यो᳚ वज्रि॒न्नभि मामा व॑वृत्स्व॒ हना᳚व॒ दस्यूँ᳚रु॒त बो᳚ध्या॒पेः ।
भि॒यं दधा᳚ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥ ६ ॥

अ॒भि प्रेहि॑ दक्षिण॒तो भ॑वा॒ मेधा᳚ वृ॒त्राणि॑ जङ्घनाव॒ भूरि॑ ।
भि॒यं दधा᳚ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ।

जु॒होमि॑ ते ध॒रुणं॒ मध्वो॒ अग्र॑मु॒भा उ॑पां॒शु प्र॑थ॒मा पि॑बाव ।
भि॒यं दधा᳚ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥ ७ ॥ १ ॥

त्वया॑ मन्यो स॒रथ॑मारु॒जन्तो॒ हर्ष॑माणासो धृषि॒ता म॑रुत्वः ।
भियं॒ दधा॑ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा॑जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ।

ति॒ग्मेष॑व॒ आयु॑धा सं॒शिशा॑ना अ॒भि प्र य॑न्तु॒ नरो॑ अ॒ग्निरू॑पाः ।
भियं॒ दधा॑ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा॑जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥ ८ ॥

अ॒ग्निरि॑व मन्यो त्विषि॒तः स॑हस्व सेना॒नीर्नः॑ सहुरे॒ हू॒त ए॑धि ।
भियं॒ दधा॑ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा॑जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ।

ह॒त्वाय॒ शत्रू॒न् वि भ॑जस्व॒ वेद॒ ओजो॒ मिमा॑नो॒ वि मृधो॑ नुदस्व ।
भियं॒ दधा॑ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा॑जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥ ९ ॥

सह॑स्व मन्यो अ॒भिमा॑तिम॒स्मे रु॒जन् मृ॒णन् प्र॑मृ॒णन् प्रेहि॒ शत्रू॑न् ।
भियं॒ दधा॑ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा॑जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ।

उ॒ग्रं ते॒ पाजो॑ न॒न्वा रु॑रुध्रे व॒शी वशं॑ नयस एकज॒ त्वम् ।
भियं॒ दधा॑ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा॑जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥ १० ॥

एको॑ बहू॒नाम॑सि मन्यवीळि॒तो विशं॑विशं यु॒धये॒ सं शि॑शाधि ।
भियं॒ दधा॑ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा॑जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ।

अकृ॑त्तरु॒क्त्वया॑ यु॒जा व॒यं द्यु॒मन्तं॒ घोषं॑ विज॒याय॑ कृण्महे ।
भियं॒ दधा॑ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा॑जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥ ११ ॥

वि॒जे॒ष॒कृदिन्द्र॑ इवानवब्र॒वो॒३॒॑स्माकं॑ मन्यो अधि॒पा भ॑वे॒ह ।
भियं॒ दधा॑ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा॑जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ।

प्रि॒यं ते॒ नाम॑ सहुरे गृणीमसि वि॒द्मा तमु॒त्सं॒ यत॑ आब॒भूथ॑ ।
भियं॒ दधा॑ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा॑जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥ १२ ॥

आभूत्या सहजा वज्र सायक सहो बिभर्ष्यभिभूत उत्तरम् ।
भियं दधाना हृदयेषु शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ।

क्रत्वा नो मन्यो सह मे द्येधि महाधनस्य पुरुहूत संसृजि ।
भियं दधाना हृदयेषु शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥ १३ ॥

संसृष्टं धनमुभयं समाकृतमस्मभ्यं दत्तां वरुणश्च मन्युः ।
भियं दधाना हृदयेषु शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ।

भियं दधाना हृदयेषु शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ।
भियं दधाना हृदयेषु शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥ २ ॥

—०—

॥ अथऋक्कुशः सम्पुटीकरणम् ॥

ओ३म्

यस्ते मन्योऽविधद्वज्र सायक सह ओजः पुष्यति विश्वमानुषक् ।
साह्याम दासमार्यं त्वया युजा सहस्कृतेन सहसा सहस्वता ॥ १ ॥

संसृष्टं धनमुभयं समाकृतमस्मभ्यं दत्तां वरुणश्च मन्युः ।
भियं दधाना हृदयेषु शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥

मन्युरिन्द्रो मन्युरेवास देवो मन्युर्होतावरुणो जातवेदाः ।
मन्युं विश ईळते मानुषीर्याः पाहि नो मन्यो तपसा सजोषाः ॥ २ ॥

संसृष्टं धनमुभयं समाकृतमस्मभ्यं दत्तां वरुणश्च मन्युः ।
भियं दधाना हृदयेषु शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥

अभीहि मन्यो तवसस्तवीयान् तपसा युजा वि जहि शत्रून् ।
अमित्रहा वृत्रहा दस्युहा च विश्वा वसून्या भरा त्वं नः ॥ ३ ॥

संसृष्टं धनमुभयं समाकृतमस्मभ्यं दत्तां वरुणश्च मन्युः ।
भियं दधाना हृदयेषु शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥

त्वं हि मन्यो अभिभूत्योजाः स्वयम्भूर्भामो अभिमातिषाहः ।
विश्वचर्षणिः सहुरिः सहावानस्मास्वोजः पृतनासु धेहि ॥ ४ ॥

संसृष्टं धनमुभयं समाकृतमस्मभ्यं दत्तां वरुणश्च मन्युः ।
भियं दधाना हृदयेषु शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥

अभागः सन्नप परेतो अस्मि तव क्रत्वा तविषस्य प्रचेतः ।
तं त्वा मन्यो अक्रतुर्जिहीळाहं स्वा तनूर्बलदेयाय मेहि ॥ ५ ॥

संसृष्टं धनमुभयं समाकृतमस्मभ्यं दत्तां वरुणश्च मन्युः ।
भियं दधाना हृदयेषु शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥

अयं ते अस्म्युप मेह्यर्वाङ् प्रतीचीनः सहुरे विश्वधायः ।
मन्यो वज्रिन्नभि मामा ववृत्स्व हनाव दस्यूँरुत बोध्यापेः ॥ ६ ॥

संसृष्टं धनमुभयं समाकृतमस्मभ्यं दत्तां वरुणश्च मन्युः ।
भियं दधाना हृदयेषु शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥

अभि प्रेहि दक्षिणतो भवा मेधा वृत्राणि जङ्घनाव भूरि ।
जुहोमि ते धरुणं मध्वो अग्रमुभा उपांशु प्रथमा पिबाव ॥ ७ ॥ १ ॥

संसृष्टं धनमुभयं समाकृतमस्मभ्यं दत्तां वरुणश्च मन्युः ।
भियं दधाना हृदयेषु शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥

त्वया मन्यो सरथमारुजन्तो हर्षमाणासो धृषिता मरुत्वः ।
तिग्मेषव आयुधा संशिशाना अभि प्र यन्तु नरो अग्निरूपाः ॥ ८ ॥

संसृ॑ष्टं॒ धन॑मु॒भयं᳚ स॒माकृ॑तम॒स्मभ्यं᳚ दत्तां॒ वरु॑णश्च म॒न्युः ।
भियं॒ दधा᳚ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥

अ॒ग्निरि॑व मन्यो त्विषि॒तः स॑हस्व सेना॒नीर्नः॑ सहुरे हू॒त ए॑धि ।
ह॒त्वाय॒ शत्रू॒न् वि भ॑जस्व॒ वेद॒ ओजो॒ मिमा᳚नो॒ वि मृधो᳚ नुदस्व ॥ ९ ॥

संसृ॑ष्टं॒ धन॑मु॒भयं᳚ स॒माकृ॑तम॒स्मभ्यं᳚ दत्तां॒ वरु॑णश्च म॒न्युः ।
भियं॒ दधा᳚ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥

सह॑स्व मन्यो अ॒भिमा᳚तिम॒स्मे रु॒जन् मृ॒णन् प्र॑मृ॒णन् प्रेहि॒ शत्रू॒न् ।
उ॒ग्रं ते॒ पाजो᳚ न॒न्वा रु॑रुध्रे व॒शी वशं᳚ नयस एकज॒ त्वम् ॥ १० ॥

संसृ॑ष्टं॒ धन॑मु॒भयं᳚ स॒माकृ॑तम॒स्मभ्यं᳚ दत्तां॒ वरु॑णश्च म॒न्युः ।
भियं॒ दधा᳚ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥

एको᳚ बहू॒नाम॑सि मन्यवीळि॒तो विशं᳚विशं यु॒धये॒ सं शि॑शाधि ।
अकृ॑त्तरु॒क्त्वया᳚ यु॒जा व॒यं द्यु॒मन्तं॒ घोषं᳚ विज॒याय॑ कृण्महे ॥ ११ ॥

संसृ॑ष्टं॒ धन॑मु॒भयं᳚ स॒माकृ॑तम॒स्मभ्यं᳚ दत्तां॒ वरु॑णश्च म॒न्युः ।
भियं॒ दधा᳚ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥

वि॒जे॒ष॒कृदिन्द्र॑ इवानवब्र॒वो॒३॑ऽस्माकं᳚ मन्यो अधि॒पा भ॑वे॒ह ।
प्रि॒यं ते॒ नाम॑ सहुरे गृणीमसि वि॒द्मा तमु॒त्सं यत॑ आब॒भूथ॑ ॥ १२ ॥

संसृ॑ष्टं॒ धन॑मु॒भयं᳚ स॒माकृ॑तम॒स्मभ्यं᳚ दत्तां॒ वरु॑णश्च म॒न्युः ।
भियं॒ दधा᳚ना॒ हृद॑येषु॒ शत्र॑वः॒ परा᳚जितासो॒ अप॒ नि ल॑यन्ताम् ॥

आभू᳚त्या सह॒जा व॑ज्र सायक॒ सहो᳚ बिभर्ष्यभिभू॒त उत्त॑रम् ।
क्रत्वा᳚ नो मन्यो स॒ह मे॒द्ये᳚धि महाध॒नस्य॑ पुरुहूत सं॒सृजि॑ ॥ १३ ॥

संसृष्टं धनमुभयं समाकृतमस्मभ्यं दत्तां वरुणश्च मन्युः ।
भियं दधाना हृदयेषु शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥

संसृष्टं धनमुभयं समाकृतमस्मभ्यं दत्तां वरुणश्च मन्युः ।
भियं दधाना हृदयेषु शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥ १४ ॥

संसृष्टं धनमुभयं समाकृतमस्मभ्यं दत्तां वरुणश्च मन्युः ।
भियं दधाना हृदयेषु शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥ ओम् ॥

पुनरेकवारं पूर्णमन्युसूक्तमन्त्रः पठनीयः ।

(ध्यान-पञ्चाङ्गन्यास-ऋषिच्छन्दोदेवताः उक्त्वा प्राणायामं च कृत्वा)

अनेन मन्युसूक्तमन्त्रपुरश्चरणकर्मणा भगवान्-मन्युनामक-श्रीलक्ष्मीनरसिंहात्मक-मध्वपति-श्रीगोपालकृष्णः प्रीयताम् ॥

॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

मध्ये मन्त्र-तन्त्र-स्वर-वर्ण-लोप-सर्व-दोष-प्रायश्चित्तार्थं नाम-त्रय-मन्त्र-जपमहं करिष्ये

अच्युताय नमः । अनन्तायनमः । गोविन्दाय नमः । इति द्वादशवारं पठेत् ।

स प्रीयतां परतमः परमादनन्तः
सन्तारकः सतत-संसृति-दुस्तरार्णात् ।
यत्पाद-पद्म-मकरन्द-जुषो हि पार्थाः
स्वाराज्यमापुरुभयत्र सदा विनोदात् ॥

***

सम्पादनम् – विद्वान् एस्. विठ्ठलदासभट्टः पूर्णप्रज्ञविद्यापीठम् ॥
प्रकाशकाः – दिवङ्गतयोः कड्डी श्रीनिवासाचार्य-पद्मावतीबायी-दम्पत्योः पुत्राः ॥
तारण-पुष्य-नवमी